



Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.017/2022/8.

A felperes:

(felperes neve) ((címe), tartózkodási helye: tartózkodási helye címe.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Varga Erzsébet egyéni ügyvéd ((ügyvéd címe).)

Az alperes:

(alperes neve) ((alperes címe)., tartózkodási helye: (tartózkodási hely címe).)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Belukács Ferenc ((ügyvéd címe))

A per tárgya:

Élettársi vagyonközösség megosztása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

(település neve)i Törvényszék, 16.P.20.598/2021/20.

A fellebbezést benyújtó fél:

Alperes, 16.P.20.598/2021/22.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18 000 (tizennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] Az évek óta (külföldi ország neve)ban élő magyar állampolgárságú felperes 2004. tavaszán ismerkedett meg az alperessel. Mindkét félnek korábbi kapcsolatából egy-egy gyermeke származott. Érzelmi kapcsolatukat szorosra fűzve először (külföldi ország neve)ban, majd 2005. húsvétján Magyarországon eljegyezték egymást. A felperes 2005. nyarán Magyarországra költözött az alperes tulajdonát képező (ingatlan címe) szám alatti

ingatlanba, ahol 2016. nyaráig éltek együtt. A felperes a gyógykezelései miatt (külföldi ország neve)ban töltött időt leszámítva mindvégig Magyarországon élt az alperes fenti ingatlanában

[2] Megismerkedésükkor a felperesnek (külföldi ország neve)ban ingatlanforgalmi cége volt, amely tevékenységét 2005. július 22. napjától már nem folytatta, míg az alperes vállalkozóként dolgozott, emellett az általa alapított (E.) Kft. ügyvezetője és tagja volt.

[3] Az együttélés alatt a felperes kereső tevékenységet nem végzett, alkalomszerűen besegített az alperes vállalkozási tevékenységébe, különösen a (település neve)-szandaszőlősi ingatlan építési munkálataiba, amely mellett ellátta a háztartást és segített az alperes hozzátartozóinak gondozásában is. Az együttélés során felmerült költségek fedezetét az alperes biztosította, a készpénzt az ingatlanban elhelyezett széfben tartotta, a felperes abból havi 200 000-250 000 Ft-ot fordított a háztartási kiadásokra az alperes hozzájárulásával.

[4] Az alperes 2006. október 27-én (település neve)on ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba foglalt végrendeletet tett, amelyben az ingó- és ingatlanvagyonát a lányára hagyta azzal, hogy az (E.) Kft.-ben levő üzletrészt egymás között egyenlő arányban a felperes és a lánya örökölje. Végintézkedését azzal indokolta, hogy a felperessel, mint élettársával évek óta együtt él, elvárja tőle, hogy betegsége esetén ápolásáról, gyógykezeléséről gondoskodjon. Fontosnak ítélte, hogy halála esetén a felperes életkörülményei ne változzanak. Utóbb az alperes e végrendeletet visszavonta.

[5] A peres felek családi eseményeken, baráti társaságban egy párként jelentek meg, együttélésük alatt többször vettek részt külföldi utazáson, amelynek költségeit felváltva, de javarészt az alperes viselte. Utolsó alkalommal 2015-ben (külföldi város neve)ba utaztak. Együttélésük alatt különböző ingóságokat vásároltak, amelyek az alperes ingatlanában kerültek elhelyezésre.

[6] Az alperes 2010-ben alapította az (E.) ((E.)) Kft.-t, amelynek fő tevékenysége az épülettervezés, építés, közmű, alagútmunkálatok, földmunkák és vezetékek létesítése volt. A felperes nem volt a társaság alkalmazottja. Az alperes 2015. évben értékesítette a gazdasági társaságot, ennek jegyzett tőkéje az alapításkor 3 000 000 Ft volt. 2011-ben került sor a (M.) Kft. megalapítására, amelynek tagja a felperes és az alperes édesapja volt, a vezető tisztségviselői feladatokat a felperes látta el. A társaság törzstőkéjét az alperes biztosította.

[7] A kedvezőbb adószabályokra és költségelszámolásra tekintettel a peres felek közös érdekeltsgű céget alapítottak (P.)Gbr.elnevezéssel, amely a felperes cégvezetése alatt állt. A cég több ízben állított ki számlát az (E.) Kft. nevére.

[8] Az alperes 2014-2015. évben (ismerős neve) nevű ismerősével közösen Budapesten egy lakás ingatlant vásárolt, amelynek vételárából 4 000 000 Ft-ot az alperes, 10 000 000 Ft-ot a tulajdonostárs fizetett meg azzal, hogy az ingatlan tulajdonjoga kizárólag az alperes nevére került az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre. Egy évvel később az ingatlant a fentivel azonos forgalmi értéken értékesítették.

[9] A peres feleknek Magyarországon, (külföldi ország 2. neve)ban és (külföldi ország neve)ban külön-külön befektetések voltak. A (X.) Banknál külön néven nyitottak pénz- és értékpapír számlát azonos összegű befektetéssel, a megtakarításokat különböző időpontokban külön-külön vették fel. A felperes az alperes számlája felett meghatalmazással rendelkezett. A bankszámlák között rendszeresen voltak pénzmozgások.

[10] A peres felek 2011-2012. évben a Dunántúlon ingatlant kívántak vásárolni, több ingatlanközvetítővel is tárgyaltak ennek érdekében, számos ingatlant megtekintettek, de adásvételi szerződést nem kötöttek.

[11] A felperes 2007. évben (Pu.) AG (később (Ec.)) néven alapított önálló céget, amelynek törzstőkéjét az alperes biztosította. Az (A.) Kft-ben 2012-től 2016-ig a felperes többségi

üzletrésztulajdonnal rendelkezett, amelyet utóbb az alperes lánya részére értékesített. E társaság törzstőkéjét is az alperes biztosította.

[12] A peres felek kapcsolata 2016. nyarán szakadt meg, amelyet követően a felperes visszaköltözött (külföldi ország neve)ba, azóta életvitelszerűen ott él, megélhetését a német állam által folyósított segély biztosítja. Az alperes jelenleg is több céget működtet, míg a felperessel közös vállalkozásban levő tagságát 2016. szeptember 1-jével megszüntette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[13] A felperes módosított keresetében az élettársi közös vagyon megosztását és az alperes kötelezését kérte 90 766 600 Ft és ennek 2016. június 29. napjától számított kamatai megfizetésére, valamint a különvagyont képező 50 000 Ft értékű koloniál dohányzóasztal és 1 db puff kiadására. Közös vagyonként állította be a Budapest, (budapesti ingatlan címe) található ingatlant, a (Pu.) AG 24 000 db részvényét, valamint az (Y) Bank AG licencnél elhelyezett befektetéseket. Állította, hogy az alperessel 2005. augusztusától 2016. június 28. napjáig gazdasági együttműködést is magába foglaló élettársi vagyonközösségben élt. Ennek igazolásaként arra hivatkozott, hogy együttélésük alatt számos vagyontárgyat szereztek, bel- és külföldi pénzügyi tranzakciókat végeztek, amelyhez felhasználásra került a különvagyona, az alperes pedig az ő különvagyona felhasználásával vásárolt ingatlant. Állította azt is, hogy (külföldi ország neve)ban közös vállalkozást indítottak, a Dunántúlon közös birtokot kívántak vásárolni, saját tevékenységével aktívan részt vett a szandaszőlősi építkezéssel kapcsolatos munkálatokban. Lényegesnek ítélte, hogy az alperes a javára végrendelkezett, őt eljegyezte, az érzelmi kapcsolatot felvállalva őt élettársának tekintette.

[14] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az érzelmi kapcsolat létét és az együttélés tényét nem vitatta, azonban állította, hogy közös gazdasági céljaik nem voltak, közös vagyont nem szereztek, a felperes saját jövedelemmel nem is rendelkezett. Együttlakásuk ideje alatt minden költséget az alperes finanszírozott, a felperes nem rendelkezett olyan különvagyonnal, amelyből megélhetését biztosítani tudta volna. Hangsúlyozta, befektetéseiket külön kezelték, így a vagyonmérlegben szereplő vagyontárgyak mind az ő kizárólagos tulajdonát képezik.

[15] Az elsőfokú bíróság a 6.P.20.466/2017/63. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, a fellebbezés folytán a Szegedi Ítéltábla 2019. október 2. napján kelt Pf.II.20.298/2019/5. számú végzésében az elsőfokú bíróság fenti ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az ítéltábla megállapíthatónak ítélte a peres felek közötti jogi értelemben vett, azaz gazdasági együttműködést is magában foglaló élettársi kapcsolat létét, ugyanakkor a kapcsolat megszakadása időpontja tekintetében indokoltnak találta további bizonyítási eljárás lefolytatását. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság 6.P.21.154/2019/71. számú ítéletében a keresetét ismét elutasította, e határozatot a Szegedi Ítéltábla a 2021. június 30. napján kelt Pf.II.20.109/2021/5. számú végzésében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította azzal, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja. Az ítéltábla az élettársi kapcsolat léte tekintetében álláspontját változtatlanul fenntartotta és továbbra is indokoltnak ítélte bizonyítási eljárás folytatását az élettársi kapcsolat időtartamának meghatározása körében.

Az elsőfokú ítélet

[16] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperes és az alperes között 2005. augusztus hónaptól 2016. június hó 28. napjáig élettársi kapcsolat állt fenn. Ítélete indokolásában kiemelte, a megismételt eljárásban az alperes nem vitatta, hogy az élettársi kapcsolat megállapíthatóságának konjunktív feltételei közül az érzelmi kapcsolat léte megvalósult, a bizonyítási eljárás adatai pedig alátámasztották, hogy a peres felek közös háztartásban éltek, az ezzel kapcsolatos feladatokat a felperes látta el. A kialakult bírói gyakorlatra utalással a gazdasági kapcsolat megvalósulásához nem tekintette szükségesnek a jövedelmekkel való közös rendelkezést. Döntő jelentőséget e tekintetben a közös célok érdekében való együttműködésnek, a megszerzett jövedelmek közös célokra való felhasználásának, a közös vagyon létrehozásának tulajdonított, amit a perbeli esetben megvalósultnak ítélt. Rámutatott, a felperes az együttélés érdekében Magyarországra költözött, ami a felek közötti szoros érzelmi kapcsolat létrejöttéhez vezetett. Ennek következménye volt, hogy az alperes a felperes javára végrendekezett.

[17] Közös gazdasági célnak minősítette a (település neve)i társasházak felépítését, amelynek során a felperes cége ((T.I.)) és az alperesi gazdasági társaság ((E.)) kölcsönösen számlázott egymásnak, az értékesítést az alperes felkérése alapján a felperes végezte. A gazdasági együttműködést támasztotta alá, hogy a peres felek közösen alapították a (P.)Gbr. nevű céget adóoptimalizálási, ezáltal jövedelemnövelési célzattal, továbbá az is, hogy az alperes segítette a (Pu.) Kft. alapítását, amely mellett a felperes az alperes édesapja cégének is tagja lett.

[18] Az alperes abban a hiszemben tartotta felperest, hogy a dunántúli ingatlan vásárlás közös gazdasági cél, miután az neki is szándékában állt. Emellett az alperes meghatalmazást adott a felperesnek a (X.) Bank-nál vezetett bankszámlájához, a felperes bankszámlájára pedig rendszeres utalt különböző összegeket, ami szintén a gazdasági együttműködést alátámasztó körülmény. A peres felek kapcsolata is anyagi természetű okokból romlott meg, mert a felperes nem tudott megfelelni az alperes ezt érintő elvárásainak.

[19] Elfogadta a felperes előadását, hogy az élettársi kapcsolat 2016. június 28. napjáig állt fenn a felek között, amit alátámasztott, hogy az alperes a felperessel közös cégben levő tagságát 2016. szeptember 1. napjával szüntette meg, míg a felperes tagsága az (A.) Kft.-ben szintén 2016. évben szűnt meg. Emellett (tanú neve) tanúvallomásában azt igazolta, hogy 2016. nyarán segített a felperesnek elköltözni az alperessel közösen használt ingatlanból, ami egybehangzott a felperes ezzel kapcsolatos előadásával. A bizonyítékok együttes és külön-külön történő mérlegelése eredményeként megállapította a gazdasági kapcsolatot is magában foglaló élettársi kapcsolat fennálltát a rendelkező rész szerinti időtartamban.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[20] Az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, perköltsége megállapítását kérte. Változatlanul vitatta, hogy a felperessel közös gazdasági célok érdekében együttműködött. Előadta, megismerkedésük előtt is jelentős vagyonnal rendelkezett, jövedelemszerző tevékenységét mindvégig folyamatosan végezte, ezzel szemben a felperesnek saját bevétele nem volt. Állítása szerint csak a felperes (külföldi ország neve)i cége számlázott a szandaszőlősi beruházás kapcsán, míg a (Pu.) Kft.-nek csak a törzstőkéjét biztosította.

[21] Hangsúlyozta, a befektetéseket kizárólag a saját megtakarításából eszközölte, a felperes azt jövedelem és megtakarítás hiányában nem tudta volna finanszírozni. A dunántúli ingatlanvásárlás kizárólag a felperes célja volt, a maga részéről gazdálkodás és termelés

céljára alkalmas szántóföldet vagy halastavat kívánt vásárolni. Az ingatlanok értékesítését nem a felperes végezte, hanem az (E.) Kft. kötött szerződést a felperes cégével. Fenntartotta, még hallgatólagos megállapodás sem volt közöttük arra, hogy bizonyos vagyonelemek közös tulajdont képezzenek, valamennyi vagyontárgy megvásárlására a saját jövedelméből, bevételeiből került sor. A felperes által eseti jelleggel végzett tevékenységek csak a szoros érzelmi kapcsolatban élők mindennapokban megvalósuló kölcsönös támogatása körébe sorolhatók.

[22] Az élettársi kapcsolat megállapítása esetére a szerzésben való közreműködés arányát azonos mértékűre tette, ami csak kisegítő szabályként alkalmazható, azt azonban nem jelölte meg, hogy milyen tényállás alapján, és milyen bizonyítékokra alapítja azt. A felperes részéről - jövedelem hiányában - fogalmilag kizárt a vagyonszerzés.

[23] Az elsőfokú eljárásban nem állította, hogy a (T.I.) és (E.) Kft. egymásnak számlázott, ezzel szemben a felperes cége az ingatlanközvetítői tevékenységért jutalékot kapott, ami ugyancsak cáfolja a közös gazdálkodás tényét.

[24] Hangsúlyozta, a felperes cégalapításának célja az önálló tevékenység folytatása és saját jövedelem megszerzése, míg az alperes célja a jövedelmeik elkülönítése volt, valójában azonban a felperes munka nélkül kívánt vagyonhoz jutni.

[25] A felperes fellebbezési ellenére az elsőfokú közbenső ítélt helybenhagyására irányult.

Az ítéltábla döntésének indokai

[26] A fellebbezés aseptalan.

[27] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a helyesen megállapított tényállásból - az élettársi kapcsolat létét és annak időtartamát illetően - helytálló következtetéseket vont le, érdemi döntésével és annak indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetért, ezért a közbenső ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[28] Az ítéltábla a Pf.II.20.298/2019/5. számú, majd a Pf.II.20.109/2021/5. számú végzéseiben megállapíthatónak ítélte, hogy a peres felek 2005. évtől élettársi kapcsolatban éltek, álláspontját végzéseiben részletesen indokolta. Ehhez mérten a megismételt eljárás tárgya annak vizsgálata volt, mely időpontban szakadt meg a felek élettársi kapcsolata. A szerzésben való közreműködés arányának, az élettársi közös vagyon mibenlétének meghatározására és a közös vagyon megosztására csak a fentieket érintő bizonyítási eljárás lefolytatását követően kerülhet sor. A közbenső ítéletre tekintettel jelen fellebbezési eljárás tárgyát kizárólag az abban foglalt ténymegállapítások felülbíralata képezhetette, azaz, hogy a felperes és az alperes milyen időtartamban éltek gazdasági együttműködést is magában foglaló élettársi kapcsolatban.

[29] Az élettársi jogviszony fennállására vonatkozó jogvita elbírálásánál az elsőfokú bíróság helyesen vette alapul a jelen ügyben alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 685/A. §-ának hatályos, a felek jogviszonyára irányadó rendelkezését és a bírói gyakorlat megfelelő alkalmazásával, a felek előadásának és a bizonyítékok együttes, okszerű, logikai ellentmondástól mentes értékelésével megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes és az alperes 2005. augusztus hónaptól 2016. június hónap 28. napjáig élettársi kapcsolatban éltek. Az ítéltábla a döntést alátámasztó ténybeli és jogi okfejtéssel is egyetért [Pp. 206. § (1) bekezdés].

[30] Ahogyan a korábbiakban az ítéltábla már rámutatott, a perbeli esetben az élettársi kapcsolat megvalósulásához szükséges konjunktív feltételek teljesültek, a felperes és az

alperes jogi értelemben vett élettársak. Az élettársak fogalmát a Ptk. 685/A. §-ában foglalt értelmező rendelkezés határozza meg, az élettársak vagyoni viszonyait pedig a Ptk. 578/G. §-ának (1) bekezdése olyan polgári jogi jellegű viszonyként szabályozza, amely a polgári jogi társaság sp(E.)iális fajtájaként lényegében formátlan polgári jogi köteleмnek (szerződésnek) minősül.

[31] A felhívott törvényhelyhez kapcsolódó ítélezési gyakorlat szerint az élettársi kapcsolat fogalma feltételezi a felek közös lakásban való együttélését, a közös háztartás fenntartását, a felek közötti érzelmi és gazdasági közösség fennállását, az összetartozásuk harmadik személyekkel szembeni felvállalásának tényét, valamint azt is, hogy a felek legalább hallgatólagosan egyetértsenek abban, hogy a közös gazdasági tevékenységük eredményeként szerzett vagyon közös legyen (LB. Pfv.II.20.044/2011/4; 20.357/2011.).

[32] Az alperes nem vitatta sem az érzelmi közösség létét, sem az egy ingatlanban való együttélés tényét, ezzel szemben a közös gazdasági célok érdekében való együttműködést, ezáltal a közös vagyon megszerzését tagadta. Az ítéltábla a perben hozott végzéseiben kifejtettek szerint bizonyítottanak ítélte az érzelmi kapcsolat fennálltát, mert a felperes (külföldi ország neve)i életét hátrahagyva az alpereshez Magyarországra költözött, családi, baráti rendezvényeken egy párként jelentek meg, együvé tartozásukat kifejezték azáltal, hogy eljegyezték egymást, az alperes utóbb a felperes javára végrendelkezett is, amelyben a felperest élettársának nevezte. A tanúvallomások azt is igazolták, hogy a peres felek – a felperes (külföldi ország neve)i gyógykezelései időtartamát leszámítva – folyamatosan, életvitelszerűen egy ingatlanban éltek, ez alatt a háztartási teendőket a felperes látta el.

[33] Az alperes vitatásával szemben a peradatok alátámasztották, hogy a feleknek voltak olyan közös gazdasági céljaik, amelyek megvalósítása érdekében együttműködtek. Ennek egyértelmű megnyilvánulása volt közös cégalapításuk ((P.) Gbr.) és az is, hogy a felperes által létrehozott cég ((Pu.) Kft.) több millió forintot kitevő törzstőkéjét az alperes biztosította a felperes számára. A felperesnek hozzáférése volt az alperes bankszámlájához, míg a felperes bankszámlájára az alperes rendszeresen utalt változó összegeket mind forintban, mind euróban. A pénzmozgások az alperes anyagi kötelezettségvállalásai, a közös cégalapítás egyaránt megerősíti, hogy a peres felek között nemcsak szoros érzelmi kapcsolat, hanem szoros gazdasági együttműködés is megvalósult, e tekintetbe az ítéltábla változatlanul fenntartja a már hivatkozott végzéseiben részletesen kifejtett álláspontját.

[34] Számos további körülmény támasztja alá a közös gazdálkodás tényét, így egyebek mellett az, hogy a felperes tevékenyen részt vett az (E.) Kft. feladatai ellátásában, továbbá tagja volt az alperes által alapított (A.) Kft.-nek, ahol adminisztratív feladatokat is ellátott. Nem hagyható figyelmen kívül a felek dunántúli ingatlanvásárlási szándéka sem, amely bár megghiúsult, ennek ellenére - a per fentebb részletezett egyéb adataival együtt - alkalmas a jogi értelemben vett gazdasági közösségre is kiterjedő élettársi kapcsolat megállapítására. E tekintetben nincs perdöntő jelentősége annak, hogy lakóházat, szántót vagy halastavat kívántak a felek vásárolni, miután a cél - annak későbbi hasznosításától függetlenül – a közös ingatlanszerzés volt, ami közös gazdasági cél.

[35] A megismételt eljárás során a törvényszék a bizonyítékok helytálló mérlegelése eredményeként határozta meg az élettársi kapcsolat megszűnésének időpontját a felperes keresetében írtak szerint. A perben meghallgatott (tanú neve) és (tanú 2. neve) tanúvallomása a felperes előadásával egybehangzó volt abban, hogy a peres felek kapcsolata 2016. nyarán szakadt meg akként, hogy a felperes elköltözött az alperessel közösen használt ingatlanból. Erre utalt az a körülmény, hogy 2016. évben szűnt meg a felperes tagsága az (A.) Kft.-ben. Emellett az alperes személyes nyilatkozata is cáfolja az életközösség megszakadása tekintetében általa állított 2013. évi időpontot, miután maga is 10 évre tette a kapcsolatuk időtartamát. Így azt visszaszámítva nem lenne helytálló a kapcsolat kezdeteként a felek

egyező nyilatkozata szerint megállapítható 2005. augusztusa. Mindemellett az alperes a felperes életközösség megszakadására vonatkozóan tett nyilatkozatát érdemben cáfolni nem tudta, saját állítását alátámasztó bizonyítékkal pedig nem szolgált a perben.

[36] Lényeges továbbá, hogy az alperes fellebbezésében nem támadta konkrétan az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét, abban a saját és a felperes előadását ismertette, illetve megismételte az általa az elsőfokú eljárásban előadottakat. Ezért a fellebbezésében foglaltak nem alkalmasak az elsőfokú közbenső ítélet aggályossá tételére és az életközösség megszakadása tekintetében az abban foglaltaktól eltérő időpont meghatározására.

[37] Ismételten utal az ítéltábla arra, hogy az élettársi kapcsolat fennállásának tényétől elkülönülő kérdés, hogy milyen vagyontárgyakat szereztek a peres felek együttélésük alatt, továbbá, hogy a rendelkezésre álló és a feltárandó bizonyítékok alapján hogyan állapítható meg a szerzésben való közreműködésük aránya. Erre figyelemmel az alperes fellebbezésében részletezett, az egyes vagyontárgyakra, továbbá a gazdasági társaságok együttműködésére, számlázásra, illetve a szerzési arányokra vonatkozó hivatkozásai a per jelen szakaszában nem relevánsak, azok az élettársi közös vagyon megosztása során bírnak jelentőséggel.

[38] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezéssel kapcsolatban felmerült másodfokú eljárási költségeinek viselésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapította meg.

Szeged, 2022. április 6.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró